

og sammen, og som er blevet så utilfreds over, at Forsvarsakademiet nu har fået den her opgave. Han mener, at det devaluerer hele Forsvarsakademiets renommé, at hr. Jesper Langballe har fået den politiske styring.

Kl. 17.50

Jeg vil spørge hr. Jesper Langballe: Er sandheden ikke, at det her jo er rendyrket stalinistisk forskningspolitik? Hr. Jesper Langballe siger: Lad os vente lidt, vi ved jo ikke, hvad forskerne kommer frem med. Men vi har jo prøvet det en gang. DIIS-rapporten skulle jo være kommet frem til det resultat, hr. Jesper Langballe gerne ville have. Det kom DIIS-rapporten ikke med.

Hvis de nye forskere ikke kommer med det resultat, hr. Jesper Langballe vil have, så vil hr. Jesper Langballe forlange nye penge til forskning. Ligesom Stalin ikke var tilfreds, før Lysenko havde bevist, at hans teorier var i overensstemmelse med marxismen/leninismen, så vil hr. Jesper Langballe ikke være tilfreds, før han har opdrevet alle de forskere, der findes i denne verden, og har forsøgt at få dem til at finde de røde lejesvende, der har styret dansk politik. Det er jo sandheden i det her, vil jeg sige til hr. Jesper Langballe. Det har intet at gøre med fri forskning.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo interessant at høre, at en militær, historisk kritiker af DIIS-rapporten, en militær, historisk kritiker af DIIS-rapporten, pludselig i hr. Holger K. Nielsens øjne er det store orakel. Men sådan er der så mange paradokser i tilværelsen.

Jeg vil spørge med hensyn til den retorik vedrørende stalinistisk forskning: Er det forskning, der er afsat penge til på finansloven? Det er dog en fuldkommen latterlig vurdering. Jeg har lige henvist til et tilfælde, hvor der i forbindelse med hr. Frank Aaens deltagelse i et finanslovforlig blev afsat penge på finansloven til forskning.

Der bliver for øvrigt hele tiden afsat penge til forskning på finansloven, såkaldte basismidler, samtidig med at den store pengestrøm til forskningen jo går gennem de statslige forskningsråd, og sådan mener jeg at det fortsat skal være. Det mener vi vel egentlig alle sammen, altså at det fortsat skal være sådan, nemlig at det er de statslige forskningsråd, der skal have hånd i hank med hovedpengestrømmen, men at det sandelig ikke betyder, at der ikke på finansloven direkte kan afsættes penge til forskning. Det er bare ikke

politikkerne, der skal bestemme forskningsresultatet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, det er præcis det, det drejer sig om. Hvis forskerne ikke kommer frem til det resultat, som hr. Jesper Langballe vil have, så nedsætter han nye forskningsgrupper. Han bliver ved og ved og ved. Det interessante er jo, at det er fremgået af pressen, at hr. Jesper Langballe er en del af et netværk af gamle koldkrigere – ja, han griner, jeg synes ikke, der er noget at grine ad her – med Ulrik Høj, Bent Jensen og Lars Hedegård, en fra-falden trotskist, der nu er kommet ud på højrefløjen osv.; altså den der gruppe af mennesker, der er optændt af én ting, hævn, hævn over et eller andet, som fandt sted på et eller andet tidspunkt.

Kunne hr. Jesper Langballe ikke sige lidt mere til Folketinget om det der højrefløjskoldkrigeriske netværk, som jo helt klart er styrende for hans politik, og hvor han ikke helmer, før det koldkrigeriske netværk er kommet til ære og værdighed. Det er jo hr. Jesper Langballes virkelige projekt, ikke sandt?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er, som om al hr. Holger K. Nielsens selvbesindelse er ved at glippe fuldstændig. Det er, som om spyt og fråde står ham om munden, når han udslynger sine fuldstændig vanvittige påstande. Jeg kender ikke til noget netværk. Flere af de mennesker, eller i hvert fald et par af de mennesker, som hr. Holger K. Nielsen nævner, er folk, som jeg sætter stor pris på, og som jeg da også fra tid til anden har omgået. Jeg har aldrig tænkt på, at vi var medlemmer af et netværk. Det lyder meget konspiratorisk og måske sådan i karakteristikkens lidt paranoid.

Jeg kan huske, at jeg havde en gammel tante – det var nu forfærdelig tragisk, jeg bør egentlig ikke stå og udbrede mig om det her – hun var sikker på, at kommunisterne borede huller i hendes væg, og så lukkede de giftgas ind til hende, og det talte hun forfærdelig meget om. Jeg får sådan lidt af de samme fornemmelser, når jeg hører hr. Holger K. Nielsen tale om dette koldkrigsnetværk, som jeg skulle være medlem af. Det vil jeg gå hjem og undersøge om jeg er. Jeg synes selv, det lyder spændende.